

Hakan İçin (Yetersiz de Olsa) Birkaç Söz

Hakan'ı, 1978 yılında Ege Üniversitesi bünyesinde kurulan ve 1982 yılından itibaren Dokuz Eylül Üniversitesi içinde faaliyetini sürdüren Hukuk Fakültesi'nin (yanılmıyorsam -ilk asistanı- olarak) kuruluş yıllarında, önce "uzaktan" tanıdım. "Uzaktan" diyorum; çünkü, Hakan'ı o günlerde, Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin boşalttığı binada yerleşen fakültenin büyük fakat bomboş; içinde belki sadece bir masa ve birkaç sandalyenin olduğu salonlarından birinde, kapısının önünden her geçişimde, başka hiçbir şeyle ilgilenmeksizin masasındaki kitapları okurken görüyordum ve o da beni hiç fark etmiyordu. İnsanların birbirlerini "uzaktan" tanıyabildiği ender yerlerden biridir üniversite. İşte, Hakan'ın, başarılı ve örnek bir akademisyen olacağını herhalde bu "sahne"ler göstermekte idi. Yıllar öncesine dayanan bu anımın "bugünkü Hakan"ı anlatmadığı söylenebilir mi ?

1980'li yılların ikinci yarısından itibaren Hakan ile birlikte Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde çalışmaya başladıktan sonra, dostluğumuz giderek ilerledi. O tarihlerde, İzmir'in Alsancak semtindeki (şimdiki) rektörlük binasına yerleşmiş olan Hukuk Fakültesi'nde odalarımız yan yanaydı. Bu "yakınlık", başlangıçtaki "uzaklığı" kısa sürede onardı; akademik konular yanında, iki yakın "arkadaş"ın paylaşabileceği sorunları da görüşmeye başladık; daha sonra, özel bir dost çevresinde buluştuk. Sevgili Bahri Öztürk'ün bize katılması ise, fazla bir zaman gerektirmedi.

1994 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanlığı görevini üstlenmemle birlikte, Hakan ve Bahri, Dekan Yardımcılığı görevini kabul ettiler. Benim için o dönemde önemli olan, tespit ettiğim bazı hedeflere hiçbir fedakârlıktan kaçınmadan ulaşmaktı*. Aynı düşünceyi paylaşan Hakan ve Bahri, bana âdeta hakiki iki kardeş gibi destek oldular. O dönemde birbirimizi ailelerimizden daha fazla görürdük. Dekanlık'ta sabahın erken saatlerinden itibaren hâkim olmaya başlayan yoğun faaliyet ve ciddiyet, mesai saatlerinin sonunda yerini kahkahalara bırakırdı.

*

Bu konuda okuyucu, adıma yayınlanan armağandaki (Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi Cilt 15, Özel Sayı, Prof. Dr. M. Polat Soyer'e Armağan, İzmir, 2014) anı yazılarından kısmen bilgi edinebilir.

LVI

İtiraf etmeliyim ki, o günleri tekrar yaşamak isterdim.

Hakan, oluşturduğumuz bütün projelerde fedakârca çalıştı ve Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin gelişmesinde Dekan Yardımcısı olarak çok önemli bir rol oynadı. Kendisine en içten teşekkürlerimi bu vesileyle bir kez daha sunabildiğim için son derece mutluyum.

2000 yılında Fakülte Dekanlığı'na seçildi ve süresinin sonuna kadar bu görevini başarıyla sürdürdü. O dönemde, Rektör Prof. Dr. Emin Alıcı'nın öncülüğünde, üniversitenin tamamında "aktif eğitim" sistemine geçme çalışmaları yürütülmekteydi. Bu çalışmalara Hukuk Fakültesi'nde de başlandı. Probleme dayalı öğretim sınıfları; öğretim elemanları arasında çalışma grupları oluşturuldu. Hakan bu faaliyetleri herkesi motive ederek en küçük ayrıntısına kadar düzenledi ve izledi. Bu sistemin ne ölçüde yararlı olduğu hiç şüphesiz ki tartışmaya açıktı. Fakat sistem, her an yenilenmeye elverişli idi ve Türkiye bakımından hukuk alanında bir "ilk"ti. Bu "ilk" onun dekanlığında gerçekleşti.

Medenî Usul ve İcra İflas Hukuku alanında Hakan'ın ne kadar önemli bir isim olduğunu belirtmek bana düşmez; bu husus, aynı alandaki meslektaşları tarafından gayet iyi bilinmektedir. Kendisi, Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde kuvvetli bir kürsü de oluşturmuştur. Fakat İzmir'den ayrılmasının hem fakülte hem de kürsüsü bakımından önemli bir kayıp olduğunu da belirtmem gerekir.

Hakan, akademik kimliğini yayınlarıyla ortaya koyarak ilgili çevreler tarafından ciddi bir bilim adamı olarak tanınmıştır. Bununla birlikte, onun aynı zamanda son derece başarılı bir "hoca" olduğunu sadece öğrencileri ve yakın çevresi bilir. Kendisi, insanî niteliklerini akademik donanımıyla birleştirip öğrencilerini sevgiyle bilgilendirmeyi başarmıştır ve o, bunu daha uzun yıllar devam ettirme gücüne sahiptir.

Hakan hakkındaki temennim, sevdikleriyle uzun ve mutlu bir yaşam sürmesi ve her alanda başarı sağlamasıdır.

Dilerim öyle olur.

Prof. Dr. M. Polat SOYER